

CAPUT VII.

De decreto providentiæ.

I. **A**B existentia DEI ad eius providentiam, & vicissim à providentiâ eius ad existentiam valet consequentia. Hinc illud celebre: Si Deus est, providentia est.

II. **A** providentiâ DEI æternâ ad providentiam actualem valet consequentia, & retrò. Ratio est; quia illa est decretum providentiæ, hæc executio illius decreti.

III. **A** fato Stoico & Chaldaico non valet consequentia ad fatum Physicum, multò minus ad Christianum sive Theologicum. Nam fatum Stoicum subicit Deum connexioni causarum secundarum: Chaldaicum ligat actiones & eventus ad positum & vim stellarum: Physicum est ordo naturæ à Deo sancitus: theologicum est gubernatio rerum à Deo decreta ab æterno.

IV. **P**osito decreto providentiæ ponitur rei vel productio, vel conservatio, vel gubernatio, vel ordinatio. Itaque omnia bona & mala subjacent providentiæ decreto: & bona quidem quatuor istis modis, quos diximus, mala verò culpæ tribus posterioribus, hoc modo. Principio Deus non nisi bona producit Gen. 1. quia fieri non potest ut summum & immutabile bonum à
scipso

scipso
ciat. D
& vi
carum
die sub
tinet
bono.
do, pra
ficendo
nisi bono
tum mal
& mala
acendo
gendo.
V.
su & p
Scd vel
rebus,
VI.
tollunt
medic

I. **A**
sum a
sur ho
& an